

LA LLUFA

MORTS NATURALS

Vuit-cents milions d'ocells menys a Europa

Quan era petit un periquito que teníem en llibertat condicionada, va aterrar a l'olla de la verdura i es va rostir. Vaig enterrar-lo amb tota solemnitat i encara el ploro a cada aniversari del decés.

Vuit-cents milions d'ocells moren cada any per les terres europees a causa de la manca de nutrients naturals que els dóna la terra o l'excés de productes químics que l'amaren. No m'ha caigut ni una sola llàgrima. La deducció és que o m'he tronar un criminal insensible o la progressió de la civilització m'ha endurit fins a fer-me viure com a normal l'assassinat massiu de totes les espècies, incloses la humana. Mal panorama, ho reconec, però hi ha el que hi ha.

reconèixer que l'evolució de la raça humana m'ha fet molt de bé. No és que sigui insensible, és que ja soc un home. Un ésser a qui les cagades de coloms empenya perquè m'embruten el parabrises del cotxe i les papallones em molesten perquè destorben la meua visualitat adormida.

Falten ocells. I a mi què? La terra ja no alimenta a les seves humils criatures? Doncs que es fotin. La terra està contaminada? Jo tinc una mútua que soluciona el problema. I a gaudir que són quatre dies i no ens els passarem preocupant-nos d'espècies inútils que no saben ni defensar-se.

LLUFA

Més o menys en temps del periquito, cada vegada que prevenien l'extinció d'una espècie animal, m'agafava una arrítmia que em llençava per terra en ple espasma demoníac i acabava vomitant sang. Ara ho veig com la lògica supremacia humana. Gairebé un cas de justícia divina. Si la humanitat necessita per desplaçar-se avions i màquines infernals que costen una ronyonada, no em sembla just que una colla de bèsties amb poc equipatge vagin d'un niu a l'altre sense passar duanes, ni pagar bitllet ni IVA.

Quan ets petit ets molt imbècil i molt emocional i molt caca. Ara que ja m'estic fent adult i que comencen a excitar-me el cul de les vaques, he de

